

ב. כל אלו וכיוצא בהם שפטורים מן המיתה, יש לבית דין הגדל לנודם ולהפרישם ולהכחותם ולמנעם מלמד כפי מה שיראה להם שהדבר צריך לכך (רmb"ם ממורים ג,ט).

ב. ועירא מאנשי ירושלים אמר שם רצוי ב"ד למוחל – מוחלים לו. וכשבא לפני חבריו, חמי הדרום, לא הוודו לכך – כדי שלא ירבו מחלוקת בישראל.

הרmb"ם בחיבורו הגדול (ממרים ג,יח) כתוב שוקן מمرا אין צורך התראה, אבל בפירוש המשנה כתוב שצריך [ומה שאמרו בגמרה אין צורך התראה – הינו להתרות משום העבירה הפרטית, אבל מתרים בו שלא עשה כהוראתו. תורה"ש].

קצתו. המוסף בית על ארבעה בת הפלין של ראש, המוסף חות גוף על ציציותו, והמוסיף מין גוף על ארבעת המינים – האם יצא ידי חובתו?

המוסיף בית על ארבעה בת הפלין – לא יצא, שבית החיזון שאינו רואה את האoir – פסול.
המוסיף חות בצדית – אם קשור לעליון דאוריתא (וכן המסקנה. תוכ' ושות' עפ"י מנחות לט) – לא קיים מצוותנו.
ואם לאו, כל חות עומד לעצמו ואין הוספה מגערת בעיקר המצווה (ודוקא אם לא כרך החות הנוסף עם שאר החותמים בגדייל. עפ"י אגרות משה).
וכן לעניין ארבעת המינים – לרבי יהודה שאמר 'ולוב צריך אגד' – בטלת צורת המצווה [שהמינים כולם כיחידה אחת הם]. ולדעת חכמים שלולב אין צורך אגד [אלא משומ מצוה מן המובהך] – כל מין עומד לעצמו, יצא ידי חובתו.

דף פט

קצתו. א. היכן ומתי ממיtin וכן ממדרא?

ב. אלו חוטאים צרייכים הכרזה בישראל קודם העשתם על ידי בית דין?

א. מעלים את המקרה לבית דין הגדל בירושלים, ומשמרים אותו עד הרجل ואו מימותיו אותו שם [ולא במקום אחר]. דברי רבי עקיבא. רבי יהודה אומר: מימותיו אותו מיד ושולחים שלוחים לכל המקומות לפרשם הדבר.

אין ברור מדברי המשנה והברייתא, האם לדעת רבי יהודה הורגים אותו בירושלים או אף בכל מקום. ונחalker הדעות בדבר (ע' כסא רחמים).

ב. ארבעה צרייכים הכרזה: המסתית, בן סורר ומורה, يكن מمرا ועדים זוממים (וכל ישראל; וכל העם; והנשאים ישמעו ויראו).

דף פט – צ

קצתו. א. מהם העונשים לנבאות שקר לסוגיה השונות?

ב. מה هي חטא צדקיה בן נגענה; חנניה בן עוזר; יונה בן אמת; חיירו של מיכה (מיכיה); עדו הנביא.